

Det afgørende var jo, at da vi startede den her proces, havde finansministeren entreret med et konsultantfirma fra London, England, som hedder Rothschild, som var inde og finde ud af, at vi i elsektoren havde »fedt« i omfanget af 4 mia. kr. Derfor krævede man ved den førstgivne finanslov, det var jo så i 1999, 2 mia. kr. op med det samme, inden vi kom i gang. Og det er klart, at hvis man så siger markedsåbning og billigere priser til forbrugerne samtidig, kan det knibe med, at enderne altid kan nå sammen.

Det er nu ikke gået så galt endda, selv om nogle jo tordner løs, og der er også nogle, som har forferdelig svært ved at få taget fat på fremtiden i den her sammenhæng.

Når jeg siger det, er det, fordi dansk energiteknologi generelt formentlig eksporterer for i størrelsesordenen 25 mia. kr. i 2001. Jeg tror ikke, at det bliver meget galt. Jeg tror, at den sidste melding var 14 mia. kr. på vindmøller, og så har vi en halv snes stykker – det er nok også steget lidt – på resten af energiteknologisektoren. Og det har det med at trække hinanden med op.

De 25 mia. kr. i eksport har et potentiale, som er næsten lodret, og jeg har sagt det før: Hvis vi tør for alvor, så er det et område, som er større eksportmæssigt end dansk landbrug og måske endda mere. Nogle har på det seneste oven i købet sammenlignet det med, at energiteknologien generelt har samme betydning for Danmark som f.eks. de bilproducerende lande Tyskland og Frankrig har af glæde af deres store industri-er på det område.

Så kan man sige om de der arbejdspladser: Hvad er der i det? Der er formentlig op mod 40.000 mennesker, som direkte og indirekte er beskæftiget i dansk energiteknologi på forskellig vis. 40.000 mennesker er ikke så få, og potentialet er lodret, som jeg sagde før. Med det vil jeg gerne sige, at der selvfølgelig i en energipolitik lavet på den måde, som vi laver den i dag, er tale om en massiv industripolitik samtidig. Det kan være svært for nogle at forstå. Dansk Industri og andre er ved at komme efter det, men de har siddet i kulbunkerne et stykke tid. Det, der er det afgørende i denne her sammenhæng, er, at man skal turde, når man gør den her slags ting.

Vi ved også godt, at Europa er på vej ad den vej. Vi ved også godt, at hovedparten af den grønne energi, der står i Europa, står i Danmark, ingen tvivl om det. Eller i hvert fald står der næsten lige så meget i Danmark som i resten. Men de er på vej. Det er i dag en meget bedre forret-

ning at stille en vindmølle op i Vesttyskland, end det er i Danmark. Det er oven i købet også en bedre forretning at stille den op i USA. En langt mere stabil forretning.

Det vil altså sige, at vi i Danmark nu er i gang med at trække os ud af det meget massive tilskudsmæssige i en blød bue, som sikrer, at vi kan holde fast i den her industri og holde fast i det her potentiale.

Det er årsagen til, at vi går så varmt ind for den her udvikling, som vi har gjort undervejs. Det har somme tider været svært at forklare, fordi alle troede, at sådanne holdninger hører venstrefløjen til. Det er bare ikke tilfældet. Det er simpelt hen et spørgsmål om sund fornuft. Det er et spørgsmål om at tage hul på fremtiden og gide at se en lille smule længere, end det, der så dan lige er dagen og vejen, og om man har lyst til at betale lidt mere eller lidt mindre.

Når man taler om, at arbejdspladserne betyder noget: Ja, det gør de. Altså i Nakskov, i Rudkøbing på Langeland, i Ringkøbing, hvor der engang var et værft osv., og mange andre steder i dette land, er der i hvert fald nogle stykker, som synes, at det her er en heldig og en fantastisk udvikling, som rent faktisk har løst nogle problemer i det, vi kalder de tynde og underprioriterede områder i det her land.

Europa er på vej, vi er klar, vi bliver meget store på det her, hvis vi vil, og hvis vi tør.

Når vi taler om eloverløbet, som nogle har været inde på i dag, jamen så er det rigtigt, at vi er i en situation nu, hvor vi har et eloverløb, som er meget stort, som indimellem sælges til horrible priser, fordi vi har eloverløbet. Og det er klart, at selvfølgelig skal vi til at tænke i de her baner.

Jeg tror ikke, vi skal lave et basalt behov for el nogen steder, heller ikke i område 4. Men jeg vil tro, at dér, hvor man har en række biomasseværker, halmværker, træpilleværker, og hvad der ellers vil være af den slags ting, og for den sags skyld også andre værker, som har en tilstrækkelig stor termokande til at gemme sin energi og sin varme, kan det godt være, vi skulle have en dypkoger ned, så vi, når der er strøm nok, kunne sige til dem: Lad lige være med at fyre jeres gas eller noget andet af, tag lige og lad dypkogerne køre et par timer, hvor vi har for meget strøm.

Vi skal samle det på nogle relativt få steder, for ellers er det ikke til at styre, men det afgørende er, at dypkogerprincippet, når vi har det kæmpeoverløb, som vi har indimellem, som